Izdajatelj: sigov-ca
Številka certifikata: ac 97 cc a9
Potek veljavnosti: 23.09.2019
Ref. št. dokumenta: 001-151/2016/3
Čas podpisa: 14:54, 25.05.2016
Podpisnik: Vesna Gyoerkoes Znidar

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE

Štefanova ulica 2, 1501 Ljubljana

T: 01 428 40 00
F: 01 428 47 33
E: gp.mnz@gov.si
www.mnz.gov.si

Državni zbor RS
Predsednik dr. Milan Brglez
Šubičeva 4
1000 Ljubljana
gp@dz-rs.si

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	25 -05- 2016
Šifra:	020-07/16-541/3
Povezava:	020-04/16-43
EPA:	EU:
Sign. zn.:	
Kratica:	

Številka: 001-151/2016/3; 092-4/2016/145 (2131-04)
Datum: 10. 5. 2016

Zadeva: **Odgovor na pisno poslansko vprašanje poslanca dr. Vinka Gorenaka v zvezi z zaprtjem ilegalne balkanske migrantske poti na meji med Grčijo in Makedonijo**

Zveza: Vaš dopis št. 020-07/16-0541/2 z dne 20. 5. 2016

Spoštovani gospod predsednik,

v prilogi vam pošiljamo odgovor na pisno poslansko vprašanje, ki ga je ministrici za notranje zadeve postavil poslanec Državnega zbora Republike Slovenije dr. Vinko Gorenak.

Lepo pozdravljeni,

mag. Vesna Györkös Žnidar
ministrica

Priloge:
- odgovor

Poslati:
- naslovniku (navadno in po e-pošti)

Odgovor ministrice za notranje zadeve na pisno poslansko vprašanje poslanca dr. Vinka Gorenaka.

Poslanec Državnega zbora Republike Slovenije dr. Vinko Gorenak je preko predsednika Državnega zbora Republike Slovenije dr. Milana Brgleza dne 20. 4. 2016 ministrici za notranje zadeve postavil pisno poslansko vprašanje v zvezi z zaprtjem ilegalne balkanske migrantske poti na meji med Grčijo in Makedonijo.

Ministrica za notranje zadeve v zvezi s postavljenim poslanskim vprašanjem odgovarja oziroma pojasnjuje:

1. **»Kako pojasnjujete in ocenjujete dejstvo, da je Makedonija z enakim ali manjšim številom policistov, ki ni članica ne EU ne Schengenskega območja, učinkovito zaprla balkansko ilegalno migrantsko pot ?«**

Zaprtje makedonsko-grške meje in s tem ustavitev masovnega prihoda migrantov ni rezultat zgolj ravnanja makedonske policije, temveč številnih aktivnosti, izvedenih pred in po zaprtju meje na ravni EU in na regionalni ravni v sodelovanju večine držav na tej migracijski poti. Lahko zatrdimo, da brez aktivnega angažmaja Slovenije takšna rešitev ne bi bila mogoča.

Slovenija je ves čas migrantske krize vlagala veliko naporov v iskanje skupne rešitve, ki bi bila učinkovita v praksi, hkrati pa sprejeta tudi s strani partnerjev na Zahodnem Balkanu, v EU in v schengenskem prostoru. Zavedali smo se namreč dejstva, ki je bilo večkrat potrjeno tudi v prvih izjavah predsednika Evropske komisije Jean Claudea Junckerja in pristojnega komisarja Dimitrosa Avramopoulosa, da bi imele enostranske rešitve negativne politične posledice za vse vključene države.

Prvi pomembnejši mejnik je bilo srečanje predsednikov držav in vlad ob migracijski poti (t.i. mini-vrh), ki je potekal 25. 10. 2015 v Bruslju in je bil sklican zaradi pritiskov Slovenije. Na tem srečanju je bilo sprejetih več dogovorov, med drugim tudi dogovor o rednih sestankih na visoki ravni (t.i. sherpa), s katerimi je bila zagotovljena izmenjava informacij in transparentnost sprejetih ukrepov posameznih držav na migracijski poti. S tem je bila zagotovljena obveščenost ključnih akterjev v EU z resničnim stanjem v zadevnih državah, in preprečene napačne in zavajajoče informacije.

Republika Slovenija je bila potem pobudnik dveh pomembnih srečanj na Brdu pri Kranju, in sicer na ministrski ravni in na ravni generalnih direktorjev Policij, na katerih je bil narejen prvi follow-up dogovorov iz Bruslja. Sestanki, ki so sledili v Skopju, Beogradu in Zagrebu, so te dogovore dodatno nadgrajevali. Ukrepi za zapiranje makedonsko – grške meje so namreč morali biti usklajeni in izvedeni sinhrono, da se v državah na Zahodnem Balkanu ne bi zaustavilo večje število migrantov, ki ne bi mogli nadaljevati pot. Takšna situacija bi namreč lahko vodila v ponovno destabilizacijo regije.

Izkušnje, opozorila in prizadevanja Slovenije za zaustavitev migrantskega toka so prispevale tudi k sprejemu sklepov Evropskega sveta 18. in 19. 2. 2016 in v nadaljevanju izjave voditeljev držav ali vlad držav članic EU v Bruslju 7. 3. 2016, s katerimi je bila sprejeta in potrjena odločitev o zaprtju migracijske poti prek držav Zahodnega Balkana, praksa organiziranega transporta prek ozemlja teh držav pa je bila zaradi prizadevanj Slovenije in Avstrije sprejeta kot nedopustna, kljub močnemu nasprotovanju Nemčije. Državam na Zahodnem Balkanu pa je bila ponujena konkretna pomoč EU.

Makedonija je kot vstopna država v regiji takrat v okviru dogovorov pričela izvajati vse aktivnosti za preprečitev nezakonitih vstopov migrantov. Prizadevanju Makedonije, da zaustavi migracije,

so na pomoč priskočile tudi druge države, ki so v Makedonijo napotile skupaj 95 policistov (Slovenija 8, Avstrija 20, Češka 27, Srbija 7, Hrvaška 8, Slovaška 25). K zaustavitvi migrantskega toka so pripomogle tudi t.i. žariščne točke (hot spot), ki so začele delovati v Grčiji.

2. **»Zakaj tega ni storila Slovenija, ki je članica EU in obenem tudi Schengna?«**

Razlogov za to je več. Prvi je prav gotovo ta, da EU ni našla skupne rešitve problema, oziroma je bila pri iskanju skupne rešitve prepočasna in neuspešna.

Drugi je ta, da Slovenija tako masovnih migracij v praksi ne bi mogla samostojno zaustaviti. Obenem pa je morala paziti, da z enostranskimi ukrepi ne bi ustvarila žepa v Sloveniji, kjer bi obtičalo večje število migrantov (saj bi se podobno verjetno odzvala tudi Avstrija). Vedeti moramo, da smo bili soočeni s situacijo, ko hrvaški varnostni organi niso želeli sodelovati in so nenadzorovano in nenapovedano vozili migrante na zeleno mejo s Slovenijo. Zato bi se kot posledica enostranskih odločitev v Sloveniji lahko nabralo več deset tisoč migrantov in bi Slovenija postala žariščna točka ali t.i. »hot spot« za celotno EU, česar nikakor nismo smeli dovoliti.

Ograja ali tehnične ovire vzdolž celotne meje prav gotovo ne bi rešile vseh teh težav. Slovenija ima namreč okoli 670 kilometrov kopenske državne meje s Hrvaško in ograja je bila postavljena tam, kjer to dopušča konfiguracija terena. Treba je vedeti, da ima Madžarska precej manj meje s Srbijo in kljub temu, da je zaradi konfiguracije terena (ravnina) lahko postavila ograjo vzdolž celotne meje, je to trenutno najbolj prepustna meja v Evropi. Kljub ograji namreč mejo vsak dan prestopi tudi do nekaj 100 ilegalnih migrantov, kar pomeni, da fizična prepreka ni garant za rešitev problema povečanega migracijskega toka.

Prav tako smo pri sprejemanju odločitev in iskanju rešitev upoštevali tudi varnostni vidik regije. Slovenija ima odgovornost do regije in naše najbližje soseščine, zato ni smela dovoliti, da bi se migranti ustavili v državah na Zahodnem Balkanu, ali da bi se migracijski tok prelil v Bosno in Hercegovino, saj bi to pomenilo dodatne napetosti in destabilizacijo regije, kar bi ob eskalaciji problema gotovo najbolj občutila Slovenija.

Zato želimo še enkrat poudariti, da je bila Slovenija tista, ki je ponudila celovito rešitev na t.i. balkanski poti, obenem dosegla, da so države članice in evropske inštitucije našle skupno rešitev za celotno EU.

Kljub vsem okoliščinam je Slovenija ves čas trajanja migracijske krize delovala kot kredibilen partner schengenskega območja, ki je kljub velikemu številu migrante dosledno registrirala ter identificirala.